Singurătăţi şi-ndepărtări,
mă-nchid ca-ntr-o cetate,
şi-adesea printre negre zări,
nici gândul nu-mi străbate!

Dar când la Tine
Doamne vin,
uşor mi-e totul şi senin.
Tu-mi schimbi în
binecuvântări,
singurătăţi şi-
ndepărtări!

Dezamăgiri şi-ndurerări,
mă ard şi mă sfâşie,
şi-n toate cele patru zări,
văd numai vijelie.

Dar când spre Tine Doamne vin,
mi-e paşnic totul şi senin.
Tu-mi schimbi în binecuvântări
dezamăgiri şi-ndurerări.

Neliniştiri şi-ameninţări,
mă-nconjor ca o mare,
şi cât privesc în
depărtări,
nu văd nici o scăpare.

Dar când spre Tine Doamne vin,
frumos văd totul şi senin,
Tu-mi schimbi în binecuvântări,
neliniştiri şi-ameninţări.